

"3 Fransız terörist öldürüldü"

ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 10/01/2015

Türkiye'de "dinci katiller", "İslamcı faşistler" tanımlamaları öne çıkarken, Fransa yönetiminin öldürülen teröristler için "3 Fransız" demesi ve saldırıyı müslümanlara ve İslamiyet'e mal etmeden açıklaması, anlamlı ve dikkat çekici.

Paris'teki dünkü polis operasyonlarının ardından CNN International Televizyonu, resmi makamlardan naklen haberi şu başlıkla verdi: "3 Fransız terörist öldürüldü."

Türkiye'de "dinci katiller", "İslamcı faşistler" tanımlamaları öne çıkarken, Fransa yönetiminin öldürülen teröristler için "3 Fransız" demesi ve saldırıyı müslümanlara ve İslamiyet'e mal etmeden açıklaması, anlamlı ve dikkat çekici.

Charlie Hebdo dergisine yapılan alçakça saldırı; "din", "dindarlık" , "sekülerizm" gibi konulardaki bazı ezberlerimizin, yeniden canlanmasına neden oldu.

Kendi çizdiği sınırların dışındaki dindarlığı "gericilik" olarak gören, Batı'nın seküler tanımlamalarına öykünen bir eğitim sisteminin çocuklarıyız.

Demokrasi içermeyen sekülerizm anlayışını, şu üç kelime,bence, net bir şekilde tanımlıyor: "Brutal but secular". Yani, "vahşi ama seküler"... Vahşi olabilirsiniz, diktatör olabilirsiniz. Ancak, eğer "seküler"seniz, yani "laik"seniz, makul kabul ediliyorsunuz... Bu zihniyet; laikliğin, ya da sekülerizmin otomatikman özgürlüğe, demokrasiye eşdeğer olduğu tezinin de, gerçekçi olmadığını göstermiş oluyor.

Sekülerizm dayatması

Paris'teki insanlık dışı saldırının ardından, bu anlayışı çağırıştıran ifadelerin çoğaldığına tanık oluyoruz. Örneğin, Türkiye'de saldırıyı kınayan bazı bildirilerde, İslam dünyası, "21.yüzyılın sekülerizmi"ne uyarak, özeleştiri yapmaya, çağırılıyor. Saldırganlar, bildiride, "dinci katiller" diye tanımlanıyor. Bir başka makale, Batı'da yükselen İslamofobi'nin asıl sebebinin, "yükselen İslamcı faşizm" olduğuna dikkat çekiyor. Bir diğer bildiri ise, "Türkiye'de İslamcı faşizmin saldırganlaştığını", dile getiriyor.

"Batı türü sekülerizm"in de, "Türk tipi laikliğin" de; "otomatik olarak özgürlük ve demokrasiye kapı açmadığı"nın, hepimiz tanığıyız. "Dinin toplumsal hayatın dışına itilmesiyle, buradan kendiliğinden özgürlük çıkabileceği" varsayımıyla, yıllarımız geçti. "Laik Cumhuriyet", 90 yıl boyunca, bir türlü demokrasi üretmedi. Laikliği en sert söylemlerle savunanların, "özgürlük" diye bir dertleri olmadı.

Dindarların gelişi

Bütün korkutmalar ve "eyvah!!!" çığlıkları arasında; Türkiye'de, dindar kökenli bir parti iktidara geldi. İlk başlarda, "katı laiklik yanlıları"nın, demokratik Avrupa değerlerine direndiğine; AK Parti'nin ise, Avrupa Birliği'ne ve AB kriterlerine paralel bir dili tercih ettiğine tanık olduk... O günleri hatırlayalım: "AB kriterleri Türkiye'yi bölüyor, AB programında Kürdistan var" diyen "laiklik taraftarları", demokrasi paketlerine direniyordu.

Sorun din ve dindarlar mı?

AK Parti iktidarını da, İslam dünyasında parlamenter çok partili rejimi savunan siyasi İslamcıları da; demokrasi ve özgürlükler açısından eleştiriyoruz. Onların da, devlete egemen oldukları oranda, "özgürlükleri sınırlandıran eğilim"lere prim verebildiklerini, gözlemliyoruz. Kendi zihniyetlerini topluma dayatma potansiyelleri de var. Bütün bunları, eleştirmeye devam edeceğiz. Şiddetin ve baskının, kendini "din" üzerinden meşrulaştırmaya çalıştığı durumlarda, gereken tepkiyi göstereceğiz.

Bütün bu tabloya rağmen, şurası bir gerçek ki; bir kişinin ilerici veya gerici olmasını, onun inançlarıyla, dindarlığıyla açıklamak mümkün değil. Asıl olan, seküler, ya da dindar olmak değil; asıl olan, "her türlü inanç ve tercihin, özgürce kendini ifade edebileceği bir sistem"dir. "Demokrasi"den benim anladığım budur.

"Dinci katiller" ifadesini de, sorunlu buluyorum. "Din", çok geniş bir toplumsal gerçekliğe karşılık geliyor. Kendini "din" üzerinden tanımlayan insanlar içinde(tıpkı kendini "laiklik" üzerinden tanımlayan insanlar içinde olduğu gibi); katil de var, özgürlükçü de, barışçı da... Irak'ta işgal yapıp, toplu katliama girişen ABD güçlerini, "laik katiller" diye tanımlamak ne kadar doğru olur mesela?

İslamofobi, İslami faşizm

"İslamofaşizm/İslamofobi ikilemi"ne gelince... Son yıllarda, İslam dünyası içinde yükselen şiddet eğiliminin, El Kaidelerin, İŞİD'ların, El Şebap'ların, BOKO HARAM'ların; asıl motivasyon ve kıskırtıcısının "İslam" olduğunu temel alan analizler artıyor.

İslam coğrafyasında boy veren şiddeti, Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de yaşananları doğru anlamadan açıklamaya kalkmak; ancak, meselelere, Batıcı bir laiklik gözlüğüyle bakmakla mümkün. Irak'ı altüst edip, paramparça haline getirip, bu ülkedeki insanları çaresizliğe mahkum eden asıl sebep bu işgal değil midir? İŞİD nereden doğdu, neden geniş bir coğrafyada etkili olabildi?

Tabii, "İslamiyet insan öldürmeye ve şiddete karşıdır" söyleminin de; şiddeti din üzerinden meşrulaştırmaya çalışan terör örgütleri üzerinde bu siyasi gerçeklik içinde

etkili olması çok mümkün görünmüyor.

Şiddeti bir tepki olarak meşru görmek

Bir tarafta bazı kesimler vahşi katliamı din üzerinden tanımlamaya çalışırken, bir başka tarafta da bazıları, Batı'ya tepkisellik adı altında, "iyi yaptılar" anlamına gelecek tahlillerde bulunabiliyorlar. Şiddetin dini imanı olmaz.

Cinayet, hiç bir gerekçeyle mazur ve meşru görülemez...

Not: Bu yazının yazıldığı sırada saldırı şüphelileri yapılan operasyonla öldürüldüler. Bu örgütlü saldırının izlerini sürebilmek ve asıl tertipçileri ortaya çıkarmak daha güç bir hale geldi.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)